

A romantic couple is shown in a close embrace, kissing. The man, on the right, has dark hair and is wearing a dark long-sleeved shirt with thin horizontal stripes. The woman, on the left, has long dark hair and is wearing a light-colored plaid shirt and denim shorts. They are standing outdoors, with a bright sunset or sunrise in the background, creating a warm, golden glow. The scene is slightly out of focus, emphasizing the couple's intimacy.

Umenie predstierať

Rachel Harrisová

COOL
BOO

Umenie predstierať

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.cooboo.sk
www.albatrosmedia.sk

Rachel Harrisová

Umenie predstierať – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2016

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA a.s.**

COO
BOO

Umenie predstierať

Rachel Harrisová

Preložila Lenka Böhmová

Copyright © 2014 by Rachel Harris

This translation published by arrangement with Spencer Hill Press
through RightsMix LLC. All rights reserved.

Translation © Lenka Böhmová, 2015

ISBN v tlačenej verzii 978-80-7544-007-5

ISBN e-knihy 978-80-7544-036-5 (1. zverejnenie, 2016)

*Pre všetkých, ktorí sa neboja ísť za svojím snom,
ktorí majú odvahu vyskúšať niečo nové
alebo nájsť krásu vo všednosti vlastného života.
Táto kniha je pre vás.*

Sobota 8. august
Presne 8 týždňov do záverečného večierka ♥

ALY

NÁKUPNÉ CENTRUM FAIRWOOD, 12.20

Jarček dekoltu vyskakujúci z môjho škandalózneho topu predznamenáva začiatok Operácie príťažlivosť. Otočím sa na bok a prispôsobím si výstrih, striedavo sa hrbím a vystieram, ako mi to len moja nevysoká postava dovoľuje, no takéto ošívanie aj tak nič nevyrieši. Po triapolročnom skrývaní tejto desivo neúmernej hrude teraz už nemá zmysel svoje prednosti skrývať.

Zhlboka sa nadýchnem a potichu si zopakujem svoju novú mantru, slová múdrosti, ktoré Kara citovala, keď som s touto profesionálnou úpravou súhlasila.

Ak sa chceš zmeniť a mať nový imidž, musíš sa správať ako líška.

No keď sa zubami obávam dotknúť svojich pier, skúmavo si premeriavam topy, minisukne, úzke šortky, push-up podprsenky a provokatívne bikiny, ktoré sú okolo mňa v kabínke, opäť si kladím otázku za milión: *Naozaj je vo mne líška?*

Zbavím sa nutkania schmatnúť svoje priveľké volejbalové

lopty, zatvorím oči a pokúšam sa predstaviť si reakciu mužskej populácie pri pohľade na dievča, čo na mňa zíza zo zrkadla – ide o Alyssu Reedovú. Predstava preplnenej miestnosti v Cypress Lake nadobúda v tme reálne kontúry. Na opačnej strane miestnosti ma zaregistruje nejasná tvár muža s tmavými vlasmi, ktorý sa ku mne šokovane otočí, keď si ma po prvý raz naozaj všimne. Zvyšok miestnosti stíchne, keď kľže pomedzi masu tiel pomalým pohybom, aby ma vzal do náručia a prsty mu sklzli do mojich vlasov...

„Už idem!“

Srdce mi vyskočí do hrdla. Otočím sa ku Kare, ktorej nadšený zahmlený pohľad zabľúdi k lište dvier, a vlna horúčavy mi zaplaví líca.

„Tu je kopa džínsov a šortiek na budúcotýždňové kempovanie a na tanec zo školských čias som vybrala asi tonu šiat rôznych variácií.“ Stojí na špičkách, premeriava si môj outfit a súhlasne sa usmieva. „Naozaj sexi. Kto by to bol povedal, že pod všetkými tými pánskymi košelami a voľnými nohavicami skrývaš takéto skvelé telo?“

Prevrátim očami a opäť si potiahnem výstrih. Ako samozvaný módnny guru akadémiu vo Fairfelde považuje Kara môj uvoľnený štýl za osobnú urážku a ako moja najlepšia priateľka si za svoj životný cieľ určila to, že ma zmení. Akýmsi spôsobom, či už vďaka svojej pevnej vôli, alebo čistej tvrdohlavosti, sa mi za posledné tri roky podarilo odolávať jej posadnutými pokusmi o zmenu. Až kým som jej včera v noci vo chvíli čistého zúfalstva nakoniec nepodľahla.

Musím povedať, že jej to urobilo asi takú radosť ako má päťročné dieťa na štedrý deň, hoci i to je v porovnaní s ňou slabý odvar.

Akoby nestačila zmena v mojom srdci, Kara začala tým, že sa ukázala v plnom nasadení už pred hodinou, najprv ma vtlačila do sprchy a potom do vozidla smrti, ktoré zastavila len vtedy, keď chcela našu kamarátku Gabi vytiahnuť z postele a až potom sme pristáli v najlepšom nákupnom centre v meste. Ohromilo ma, že nešoférovala až do Houstonu.

„Vieš, tieto voľné nohavice sú naozaj zaujímavým krajčírskym umením.“ Ak vezmeme do úvahy, že sú také štýlové ako môj súčasný šatník, som stále presvedčená, že nie sú až také zlé.

No podľa Karinho odfrknutia to tak očividne nie je.

„Hej, Aly, ty si úplná značková šlapka.“ Poslala mi vzdušný bozk a už mi aj otvára dvere a do najbližšieho preplneného stojanu strká asi šesť párov džínsov a najmenej tucet šiat. Našuchorí si ofinu a sústredeným pohľadom si premeriava možnosti na vešiaku. „Je dosť zlé, že Brandon dnes pracuje. Naozaj by sa mi zišiel názor muža.“ Pohľad vrhne do rohu miestnosti a dodá: „A aj nejaká pomoc, keďže niekto sa tu akosi fláka.“

Z rozvalenej polohy na ošumelom a ošúchanom koberci zdvihne ruku tretí člen nášho hviezdneho tria a Kara jej jedným prstom zasalutuje.

„Ja som tu ako psychická podpora,“ odpovie sucho Gabi. Chytí si červený prameň medzi dlhými čiernymi vlasmi a sústredene skúma rozštiepené končeky. „A okrem toho si nie som celkom istá tým, či plne podporujem tento projekt na štýl Sexi na dostihy.“

Vydýchnem a otočím sa, aby som sa videla. Moje dve najlepšie priateľky sú absolútne rozdielne, o čom sa presviedčam pri podobných žabomyších vojnách, odkedy sme vstúpili do klubu Navždy 21. Viem, že Gabi nemá problém s oblečením – svoj štýl mení asi tak, ako ľudia svoj status na Facebooku. A zatiaľ čo

mám ja šťastie, keď sa mi podarí vytiahnuť džínsy a tričko, ona s ľahkosťou kolíše medzi všetkými štýlmi. Gotická čierna, voľná hippie, obťahaná koža, pohodlné džínsy... To všetko u nej funguje. A to znamená, že v sebe dusí čosi hlbšie. Keďže Gabi poznám, mohlo by to byť čokoľvek.

„Ide o Operáciu príťažlivosti,“ objasňujem. „Sexi na dostihy znie ako niečo s koňmi.“ Šklbnem odhaľujúcim topom, prevlečiem ho cez hlavu a navlečiem si kvetinové šaty s navrstvenými volánmi, pričom si vychutnávam pocit jemnej látky. Vzdialene mi pripomína obnosenú bavlnu mojich obľúbených, tým som si istá. „Nemusíš podporovať to, čo robím, ale mala by si podporovať mňa. Myslím, že po tom, ako som prežila všetky tvoje nápady, si to zaslúžim.“

Ešte predtým, než sa Kara nastahovala do Texasu, boli sme s Gabi dvojica, v ktorej bola práve ona vždy tým rezervovanejším členom nášho dua. Zmena nastala, až keď bola v siedmej triede, opustil ich otec a Gabi celú vinu zvalovala na mamu. Ale keď tá zmena nastala, bola očividná.

V zrkadle vidím, ako nadvihne svoje tmavé namaľované oči a zamračí sa. „Nechápem, prečo Kare dovoľíš, aby toto všetko stvárila. Do čerta, až príliš sa bojíš toho, čo si myslia iní.“

Rukami zvieram materiál šiat. Jej slová, nech sú už akokoľvek pravdivé, režu rovnako. Zhlboka sa nadýchnem a pozriem sa jej do očí, pričom sa pokúšam zistiť, ako vysvetliť niečo, v čom ešte ani ja sama nemám úplne jasno.

„Gab, toto nerobím preto, aby som sa Kary zbavila ani preto, aby konečne sklapla, pokiaľ ide o môj šatník. Robím to pre seba.“ Pozriem sa na svoj zvláštny odraz nahodenej dámy v šatách. „Toto je niečo, čo musím urobiť. Posledné tri roky som mala pocit, akoby som svoj život sledovala spoza postran-

ných čiar, Gab. Necháp ma zle, vy ste super aj moje známky, aj moja rodina je skvelá, ale nemá byť stredná škola najlepšimi rokmi nášho života? Myslela som, že budem mať knihy polepené fotkami chlapcov, bozkov a spomienkami na rande. Ale také niečo nevlastním. Mám poháre z volejbalu, zábery z prípravných táborov a skupinové fotografie, ako tancujem s dievčatami.“

Priestor medzi Gabiným obočím sa zužuje. Neprekvapuje ma, že tomu nerozumie. Gabi nikdy netrápilo, čo si o nej myslia ľudia. Ale to ani nemusí, pretože ja sa trápim dostatočne aj za ňu. Chvíľku mi stačilo kamarátiť sa s milými chalanmi, ktorí sa na mňa usmievajú a mávajú mi na chodbe. Ale za posledný rok sa to zmenilo. Teraz chcem, aby ma tí istí chalani videli inak. Aby sa na mňa pozerali ako na niekoho, s kým sa dá ísť na rande. A keď som si včera večer balila staré pohodlné veci z bavlny na výlet do kempu pre starších študentov, uvedomila som si, že čas na zmenu je teraz alebo nikdy.

No presvedčiť o tom rebela, ako je Gabi, bude problém.

Svoje gaštanové vlasy si zopnem a urobím z nich drdol, potom sa snažím pokračovať vtipom. „A okrem toho, naozaj si myslíte, že by mi v tomto pokuse o nemožnú misiu mohol pomôcť niekto lepšie než dve sexi divy ako vy dve? Zmeniť toto...“ Mávnem rukou ako hosť v nejakej šialenej šou. „... na niečo sexi?“ Vystrúham iskrivú pózu, aby som dosiahla plný dramatický efekt.

Kara sa zachechce, keď si Gabi pritlačí hlavu ku kývajúcej sa stene a opakovane ňou po nej pobúcha. Nikdy nepatrila k tým, čo by v sebe držali svoje emócie. Ani k tým, čo pôsobia krehko.

„Tak veľmi ti nechcem kaziť radosť,“ ozve sa Gabi, keď zdvih-

ne hlavu a pozrie sa na mňa prenikavým pohľadom. „Vieš, ako veľmi ma bolí, keď musím byť hlasom rozumu? Ale, Aly, vždy si utekala pred niečím, čo by na teba upriamovalo pozornosť – a musím ti povedať, že byť sexi? To tak nejako bude mať za následok aj zvýšenie pozornosti.“

„Experimentovanie v puberte je zdravé,“ preruší ju Kara a znie presne ako jej matka psychiatricka. „Navyše, budem pri nej, aby som ju previedla cez testosterónovú pohromu, ktorú vytvorí. Ach, Gab, nevidíš?“ Ruku si položí na srdce, nadvihne bradu a predstiera, že potláča slzy. „Naša malá Aly dospieva.“

„Ďakujem pekne,“ odpoviem a s posmešným zamračením jej do hlavy hodím odloženú košelu.

Kara vyplazi jazyk a košelu hodí späť. Prikrčím sa. Kým stihnem schmatnúť ďalšiu náhodnú časť odevu, z kabelky sa jej ozve zvonenie a vykrikuje. S Gabi si vymieňame pohľady, kým Kara vyťahuje telefón, plecيا sa jej zvlnia ako v tanci a potom výrazne nižším tónom hlasu povie: „Ahoj, zlato.“

„Daniel,“ naznačí Gabi pohybom pier. Jej súčasná láska a objekt záujmu. Ak by nám jej výkrik nestačil, presvedčil by nás jej sexi hlások znejúci, ako keby priadla.

Zatiaľ čo je moja osobná poradkyňa zamestnaná, čupnem si ku Gabi a stisnem jej ruku. „Prosím, pochop ma. Potrebujem to.“

Chvíľu sa na mňa skúmavo pozerá a potom vzdychne. „Počuj, si moja najlepšia priateľka. Nech sa deje čokoľvek, som tu pre teba. Ak vravíš, že toto je to, čo chceš, tak do toho ideme. Aj keď tomu nerozumiem.“ Vezme košelu z podlahy a začne ju skladať, keď s tým na chvíľu prestane a usmeje sa na mňa. „Takže, myslím, je na čase, aby som sklapla a bola trochu užitočná.“

S vďačným úškrnom a znovu obnovenou vášňou pre túto

misiu sa postavím a vyzlečiem. Som pripravená hodiť na seba čokolëvek, čo mi na vešiak nachystala Kara. More farieb v miestnosti vyvoláva vo mne pocit, akoby som sa prezliekala za veľkonočné vajce, pričom nič z toho nie som ja, ale o to tu ide. Aspoň myslím. Byť iná. Rozvíriť veci okolo mňa. Takto to určite nebude bolieť.

Pohľad mi pristane na veci, čo visí na vrchu – sukňa, čo by mi sotva zakryla zadok – a oči mi takmer vypadnú z jamôk od prekvapenia.

To nemôže myslieť vážne.

Kde by toto mohol nosiť niekto s normálnou výškou?

Primeriavam si tento ospevovaný opasok a zízam na Karu, aby som sa presvedčila, či je pri zmysloch, ale momentálne je až príliš zaneprázdnená obmotávaním si prameňa svojich hnedých vlasov okolo prsta, aby si ma všimla.

„Znie to dobre. Budem hotová o šiestej.“ Na chvíľu stíchne. „Možno. Ak budeš mať šťastie.“ Zažartuje. „V poriadku. Ahoj, zlatko.“ Kara položí a s posmeškom sa oprie o dvere, ako keby omdlela. „Daniel je takýyy sexi! Tento rok budeme spolu na fotke záverečného večierka vyzeráť dosť dobre, nemyslíte?“

Sukňa mi padne na zem.

„Záverečný večierok?“ Všimnem si svoj rozrušený tón hlasu, stlačím pery a potom sa usmejem, pokúšam sa neznieť šialene. „To myslíš vážne? Nebola si to ty, kto tvrdil, že akýkoľvek vzťah dlhší než mesiac je stratou času, ktorý by sa dal využiť randením? Záverečný večierok je až o dva mesiace.“

Presne päťdesiatšesť dní, ale kto to počíta?

Kara sa zohne, aby zdvihla sukňu, pokrčí plecami, akoby o nič nešlo a mne sa neochotne podarí uvoľniť zovreté päste. Musím pamätať na to, že nie každý sa tak veľmi upína na

tento tanec ako ja. Vezmem odev, podarí sa mi prestať hovoriť o téme mojej tajnej posadnutosti a opäť sa sústredím na svoj – teraz už celou skupinou akceptovaný – plán.

Pekne po poriadku.

Začnem si obliekať sukňu, ktorá je presne taká hrozná, ako som si myslela, a potom si na seba natiahnem i biely top bez rukávov, ktorý mi k nej Kara nachystala. Lemované pásiky vyžadujú podprsenku bez ramienok, ktorú mám na sebe, a aj po hodinách jej nosenia mám stále pocit, že mi každú chvíľu spadne k pásu. Diskrétno si rukami prejdem po zadku, aby som sa uistila, že ten zdrap látky, ktorú považuje za oblečenie, ho aspoň zakrýva, napravím si košíčky podprsenky a pomaly vydýchnem. Odraz v zrkadle mi pripomína niekoho cudzieho a nejako sa necítim vo svojej koži. Úprimne povedané – toto nebude až také ľahké, ako som sa pôvodne domnievala.

Zazvoní mi telefón, tak naznačím Gabi, aby ho skontrolovala. Zahrabne do mojej kabelky a zahundre: „Je to tu ako na šialenej vlakovej stanici.“

Keď sa nakloním, aby som sa znovu prispôsobila dievčatám, usmejem sa a čakám na Gabi, aby mi prečítala správu. Úplná strata súkromia je jednou z mojich najobľúbenejších vecí na najlepších priateľkách. Viem všetko o Kare a Gabi a aj ony poznajú všetky moje tajomstvá.

No, keby som mala čokoľvek šťavnaté, boli by prvé, kto by sa o tom dozvedel.

„Zajtra u teba, päť tridsať,“ číta Gabi monotónnym hlasom. „Podme sa potom najesť. Môžeš si vybrať: La Cantina alebo Carmela’s.“ Podá mi telefón a ja odpíšem: *Brandon, pamätáš, čo sa stalo naposledy, keď sme jedli v L.C.? Jednoznačne Carmela’s. Uvidíme sa.*

„Znie to ako sexi rande.“

Keď sa otočím, hlavou tresnem o Gabino čelo, ktorá mi správu čítala ponad plece. „Och!“ Gabi ignoruje kolíziu a spýtavo roztvorí oči. „Hej,“ zahundrem. „Totálne sexi rande.“

Kara ohne boky a ja sa štipnem do nosa, pretože dúfam, že tak predídem bolesti hlavy. „Baby, vážne. S Brandonom sa máme stretnúť, aby sme prebrali stratégiu. Tréner Connelly nás určil na tréning juniorského volejbalového tímu, do ktorého vstúpili naše sestry. Zdá sa, že moje divoké schopnosti na ihrisku a Brandonove skúsenosti s tréningom a aj skutočnosť, že to nechcem robiť sama, z nás tento rok robí dokonalú a jediná dvojicu.“

Kara prižmúri oči. „A ako asi zareaguje na tvoj nový výzor?“

„Kto? Tréner Connelly?“ spýtam sa nevinne. Kara sa trpezlivo usmieva, zastonám a stiahnem si opasok/sukňu. „Pravdepodobne si to ani nevšimne. Alebo mu to bude jedno.“

Gabi odfrkne. „Aly, uvedomuješ si, že Brandon je chalan, však?“

„Veľmi populárny a naozaj skvelý chalan,“ dodáva Kara čudným tónom hlasu.

Nadvihnem hlavu a jednu nohu mám v novej topánke Sevens. Pohľadom kľúčujem medzi svojimi dvoma zrazu podozrievavými priateľkami. Nakoniec sa vystriem, aby som na ne lepšie videla. „Prečo sa na mňa tak pozeráte?“

Kara si založí ruky. „Niežeby som mala niečo proti tomu, že chceš konečne pomôcť, ale táto zmena je pre Brandona?“

Mala som to vedieť.

Rukami prejdem po krátkych džínsoch, v tichosti lamenujem nad návrhárskou neschopnosťou uvedomiť si, že ženy so zadkom môžu mať rovnako úzky driek a nahlas poviem:

„Po tisíci raz – Brandon ma berie ako sestru.“ To však len

podporí Karinu predtuchu, takže rýchlo dopĺňam: „A niežeby na tom záležalo, pretože ja sa oňho aj tak nezaujímam. Sme kamaráti.“

V kútiku Kariných pier sa objaví úšklábok a ja na znak porážky frustrovane vydýchnem. O tejto téme sme sa bavili toľko ráz, že by som teraz mala byť už radšej ticho a šetriť si dych. Platonický mužský kamarát je koncept, ktorý Kara považuje za nevysvetliteľný, a verte mi, ja som sa jej to vysvetliť pokúšala. Nerozumie tomu, že o niektorých veciach sa lepšie rozpráva s chlapcom než s dievčaťom. Brandon nemá problém so žiadnou témou. Teda možno až na to, že sa mi pred niekoľkými rokmi veľmi páčil, ale to je už dávna minulosť.

Gabi schmatne top, ktorý, ako sa zdá, je sotva väčší než o centimeter, a povie: „Ak toto nie je o Brandonovi a hovoríš, že ty doňho nie si, je to super. Verím ti.“

„Ďakujem,“ odpoviem a načiahnem sa za tričkom. Zdá sa, že aspoň jednej z nich to došlo. Potom sa Gabi úsmev zväčší, čo ma donúti spozornieť.

„Ale sľubujem ti, príde deň, keď začne kemp a oči chlapcov začnú vykúkať. Všimne si ťa.“ Sladko sa usmieva. „A určite mu to nebude ľahostajné.“

Vytrhnem jej jemnú bavlnenú blúzku z rúk a otočím sa, aby som si ju navliekla. Upravujem si vlasy, keď vidím výsledok.

Bez ohľadu na to, čo si myslia, pochybujem o tom, že ma bude Brandon niekedy vidieť inak – ale iní ľudia áno. To milé vtípné dievča, ktoré je len kamarátkou najobľúbenejších chalánov, je preč. To dievča, na ktoré si chalani spomenú, keď strieľajú na bránu alebo potrebujú bútlavú vrbu, ale nikdy im nejde o rande, tu už dávno nie je. Tá Aly, čo sa na mňa pozerá, má na sebe nové šaty, ktoré zvýrazňujú jej krivky, a navyše si nasadila

aj odhodlaný úsmev.

Toto bude fungovať. Musí. Nerobím to pre Brandona ani pre Karu či kohokoľvek iného.

Robím to pre seba. Kempingový tábor pre starších študentov začína v pondelok – začiatok môjho posledného roka v akadémii vo Fairfiede. Tento rok sa všetko zmení.

O dva mesiace, keď vypukne čas príprav na záverečný večierok, do rozžiarenej sály vkráča nová vylepšená Alyssa Reedová. S novým výzorom, novou povestou a novým mužom.

BRANDON
TEXASKÁ AUTOUMYVÁREŇ SPRINGS,
12.45

„Kto sa dnes večer chystá von?“ spýta sa Justin, kričiac z mini dodávky.

Vystrčím sa zo svojho miestečka, drhnúc zadnú pneumatiku na strane vodiča. „Myslím, že nebudem môcť, starec. Mama je neďaleko a chce ísť na rodinnú večeru.“ Kefu hodím do vedra a schmatnem čistý uterák. „Pravdepodobne však skončíme skoro, takže mi zavolajte, kým vyrazíte von.“

Carlos a Drew sú pod červenou strechou hneď vedľa nás, vysávajú Lexus s vrieskajúcim rádiom. Carlos prestane spievať a povie: „Vieš, že tam budem.“

Drew zachytí môj pohľad, keď pokrčí plecami. „Mrzí ma to, chalani.“

Pokývam hlavou, keď sa opäť skrčí, aby poutieral vnútrajšok auta. Celé leto sa vláčil s frajerkou, pretože odchádza na výšku do Austina. Teraz, keď už vlastne odchádza, si predstavujem, koľko zábavy s ním bude počas kempu na budúci týždeň.

Ak som sa z otcovej smrti niečo naučil, tak to, že život je krátky. Naše študentské roky by sme sa mali zabávať a chodiť von, ale Drew to nechápe. Stále chce, aby som zavolať von jednu zo Sáriných priateľiek – ako keby som sa potreboval k niekomu pripútať rovnako ako on. Medzi školou, bejzbalom, prácou, staraním sa o mamu a Baylee a teraz aj tréновaním s Aly je vzťah naozaj tou poslednou vecou, čo potrebujem. Bol by to len ďalší stres a takýchto hlúposť už mám naozaj dosť.

Vo vrecku mi zapípa mobil, vytiahnem ho a usmievam sa, keď si prečítam správu od Aly o La Cantine. Už som zabudol na to, čo sa stalo, keď sme tam boli naposledy. A aj na „záhadnú prísadu“ z tej reštiky.

Takže Carmela's.

„Hej, Brando.“ Telefón si strčím do vrecka a letmo pozriem na Carlosa a jeho úškrn. „Vpredu ťa potrebuje zákazník.“

Super. Rukou si utriem pot z čela a vlečiem sa do prednej časti umývačky pre autá, pripravený na boj. Pracuje tu polovica bejzbalového tímu Fairfieldskej akadémie a ako kapitán tímu som neoficiálnym manažérom v službe. Tento titul znie prestížnejšie, než v skutočnosti je, pretože mám jedinú úlohu: vyriešiť problémy nahnevaných zákazníkov.

Keď prižmúrim oči pri vlnách horúčavy vyžarujúcej z chodníka, všimnem si prázdne metalízové BMW.

Do riti.

V priebehu leta sem začala Lauren Haysová chodiť aj so svojím úplne novým autom. Tie jej prefikvané narážky a okázalo sa predvádzajúce telo tanečnice. Drew je už lapený, Carlos je bývalým, ktorý sa k nej odmieta vrátiť a Justin je pravidelnou zábavkou, ktorá nevyžaduje údržbu. Zostávam už len ja. A toto dievča sa už dovŕpilo.

Lauren je v podstate ženskou verziou Justina. Rada sa zabáva, teší sa, keď ju pri tom prichytia a po svojom boku potrebuje mať stále niekoho iného. Zdá sa, že jej najnovšou obeťou som ja, lenže ja sa nezaujímam o rozmazané fifleny, ktoré rozhadzujú oteckove peniaze. Mama príliš tvrdo pracuje a aj ja sa idem pretrhnúť v práci, takže na princezné si dávam pozor. Lauren je skutočným trňom v zadku.

Ale je aj veľmi sexi.

Keď sa priblížim k jej autu, otvoria sa dvere na strane vodiča. Lauren vystúpi v bielom obtiahnutom tričku, pod ktorým má čierne bikiny, hoci sotva plnia svoj účel, a vo vysokých topánkach, ktoré jej ešte predlžujú jej dlhokánske nohy. Tmavé okuliare si dá na čelo na blond vlasy, a keď pristúpi bližšie, začítim kokosový závan, akoby sa okúpala v kréme na opaľovanie.

„Dáš ma dokopy, Brandon?“ opýta sa. „Bola som na ceste za novými bikinami do kempu, ale potom som zbadala, aké špinavé je moje auto.“ Ústa sa jej zvltnia do flirtujúceho úsmevu, keďže vie, že tu bola len pred niekoľkými dňami. Jej auto je také čisté, že by ste na kapote mohli aj obedovať. Vezmem kľúče z jej vystretej ruky a jej prsty sa prepletú pomedzi moje prsty. „Daj mi, Taylor, špeciál. Vieš, čo mám rada.“

Prešmykne sa popri mne a zastane pri hlavnom vchode, aby mi poslala letmú pusu. V tej sekunde, ako sa za ňou zatvoria dvere, sa ozve rehot.

„Brando, tá kočka ťa neuveriteľne chce.“

Obzriem sa a všimnem si Carlosa, ktorý ma očividne sledoval a teraz kýva hlavou. Letmo sa pozrie na dvere, cez ktoré zmizla Lauren, a dodá: „Ver mi, toto je ešte nič. Počkaj, keď začne kemping. Štyri dni nepretržitých hier? Radšej si prines cesnak, kríž a svätenú vodu, pretože tá baba je naozaj zhýralá.“

ALY
REŠTAURÁCIA
VO FAIRWOODSKOM NÁKUPNOM CENTRE,
14.40

Zvalím sa do stoličky v preplnenom nákupnom centre v časti s jedlom, v rukách mám tašky z obchodov ako Charlotte Russem Forever 21, Rack Room Shoes a Sephora. Práve som vyšla zo salónu, čo mi odporučila Kara a vlasy mi skackajú po ramenách ako v nejakej šialenej reklame na Pantene. Je fajn, že zriedkakedy utrácam peniaze. Šetrím si na budúcoročný výlet v lete, lebo môj účet už dosiahol dno.

Gabi si sadne oproti mne a medzi nami sú tácky s jedlom. Posunie mi kuracie fajita nachos a vôňa papričiek jalapeños mi znovu osvieži môj unavený mozog.

Kto vedel, že nakupovanie môže byť až také unavujúce?

„Manikúra nám začína o dvadsať minút,“ oznamuje Kara, keď si položí svoj vysoko výživný šalát bez chuti. „Takže radšej sa rýchlo najedzte, dievčatá.“

Prstom prejdem po obvodě tácky a odpoviem: „Nerada ti to hovorím, Kar, ale toto nie je jedlo. To je potrava pre jedlo.“

Usmievam sa, aby som dala najavo, že si ju doberám. Letmo sa pozrie na svoje ružové hodinky Cartier na svojom útlom zápästí. „Devätnásť minút,“ odpovie so zlomyseľným úškrnom.

Zdvihnem ruky na znak toho, že sa vzdávam. „Hej, ako dcéra dodávateľa jedla a milovníčka všetkých chutných vecí sa len pokúšam plniť si svoju občiansku povinnosť.“ Prevráti očami a ja si do úst strčím syrom pokrytý kúsok kurčata.

Nakupovanie ma nielen vyčerpáva, ale zapríčiňuje aj to, že mám hlad ako vlk. A tieto nachos ma vážne volali po mene. Dychtivo si ich vychutnávam a po niekoľkých minútach blaženého pôžitku z jedla a sledovania statočných okoloidúcich, ktorí dokážu čeliť takémuto báječnému pokušeniu, si všimnem Gabi a jej zamračenú tvár.

Myslela som si, že popoludňajšia dráma je už za nami.

Ruky si utriem do pokrčenej servítky a opýtam sa jej: „Čo sa ti to odohráva v hlave, Gab?“ Zmätené sa na mňa pozrie. „Vidím skleslú tvár. Je to pre moju misiu premeny?“

„Nie.“ Odtrhne si papričku z pizze a zabalí ju do dlhého plátku stuhnutého syra. „Nepáči sa mi to, ale rozumiem. Tá skleslosť a beznádej súvisí s tým, že sem práve vošla Lauren.“

„Aha, to všetko vysvetľuje.“

Gabi prikývne a vtlačí si papričku do úst. Sledujem jej pohľad až na miesto, kde pri nej stojí kapitán tanečného tímu a píše jej niečo do telefónu. Lauren Haysová je majsterkou falošného úsmevu, keď niečo chce, a keď to nedostane, tak vás prebodne diabolským pohľadom. V podstate ma už od začiatku ignoruje, ale s Gabi sa neznášajú. Obidve sú v tanečnom tíme, takže sa tolerujú. Ide len o to, že Gabi odmieta skákať tak, ako píska. A Lauren má nulovú trpezlivosť s ľuďmi, čo majú chrbtovú kosť.

Prstami si stlačím svoje čerstvo upravené vlasy a o trošku viac sa vtlačím do sedačky. Môj nový výzor nemá ani hodinu. Myslím, že ešte nie som pripravená na stretnutie s kráľovnou starších študentov.

Čo ak sa jej nebude páčiť?

Čo ak si zmenu ani len nevšimne?

Úprimne povedané, momentálne ani sama neviem, čo by bolo horšie.

Kara prižmúri oči, vidí, čo robím, ale mne na tom nezáleží. Nikdy som netvrdila, že som statočná. Či sexi. Operácia príťažlivosť je celá o tom, aby sa to zmenilo.

Opäť sa nebadane pozriem na Lauren a upokojím sa. Našťastie si drží nos vo vzduchu, keď ide našim smerom, čo znamená, že som asi mimo jej zorného uhla. Pomaly vydýchnem, bojím sa urobiť prudký pohyb, ale potom jej zapípa mobil. Letmo pozrie nadol, aby ho vytiahla z kabelky, no keď pozrie hore, jej pohľad pristane priamo na mne.

„Och, aké milé.“ Zatínam zuby pri jej opovrhlivých slovách, keď si sadá k nášmu stolu. „Snaží sa tu niekto o zmenu?“

Z tváre mi mizne krv a vidím, ako aj Gabi vedľa mňa tuhne krv v žilách. „Sklapni, do čerta, Lauren.“

„Och, Gabriela, len si ju doberám.“ Jej úšklabok sa zmení na jeden z falošných umelých úsmevov, ktoré som u nej už toľkokrát videla. Potom Gabi šlohne hranolček z tácky a dodá: „Myslím si, že je to milé, keď sa naša miestna divoška snaží vyjsť zo svojej ulity.“

Opäť sa ozve jej otravný telefón a ona pozrie dole. Vzápätí sa snažím dať dokopy a spamätať sa... ale vzrušenie, nádej a dychtivá predtucha z rána sú preč. Teraz sa cítim len hlúpo. Ako keby som sa hrala na modelku v šatách, ktoré si nebudem

môcť obliecť ani za milión rokov, tak prečo by som sa mala snažiť?

Lauren vzdychne. „Nech by som akokoľvek veľmi chcela počuť, čo vás k tomu doviedlo, musím už bežať. Ako predsedníčka triedy mám toho pred kempom ešte naozaj veľa.“ Zamáva nám na rozlúčku a upraví si kabelku na pleci. „Pa.“

Kara sleduje, ako obradne odkráča preč a potom si kus šalátu napichne na vidličku. „Povedala pa?“

Gabi sa dusene zasmieja, ale ja som príliš zaneprázdnená preratovaním, aby som jej odpovedala. Zašla som príďaleko, aby som sa teraz vzdala, ale Lauren práve teraz nazvala moju zmenu milou a sladkou. Tieto dve slová ma prenasledujú po celý život. Nechcem byť rovnakou starou Aly v nových handrách. Chcem skutočnú zmenu.

Jasné, takáto zmena nebude stačiť. Ak chcem, aby to ľudia brali vážne, musím k Operácii príťažlivosť ešte dačo pridať.

Ale čo?

Nedeľa 8. august
7 týždňov a 6 dní do záverečného večierka ♥

ALY
ALYN DOM, 17.45

Sedím a vo svojej márnivosti zízam na darčkovú tašku plnú mejkapu. Pokúšam sa spomenúť si, ktoré výrobky včera použila Kara. Režim krásy je pre mňa neznámym pojmom, podobne ako prehratý zápas, lenže zúfalá situácia vyžaduje zúfale riešenie. Po nanesení koralovej červene na jabĺčka svojich líc (ďalší nový pojem pre moju slovnú zásobu) schmatnem černicový lesk na pery a som si takmer istá, že to je v poriadku. Otvorím uzáver, vystrčím čarovnú paličku a pritlačím si ju k ústam.

Náhle zabúchanie na dvere však zapríčini, že mi lesk zakmitá naprieč lícom a zanechá na ňom cikcakový pásik černice.

„Krásne,“ zahundrem a zo škatule vytrhnem hrst' papierových obrúskov. Bez ohľadu na to, koľkokrát som videla, ako niečo podobné robievajú Gabi a Kara, je očividné, že schopnosti nanášania mejkapu sa nedajú získať osmózou. Vreckovky hodím do koša a zarevem: „Pod' dnu, Kaitie!“

Namiesto mojej mladšej sestry sa dnu objaví Brandon a pod

pazuchou má zošiť, kde má nákresy herného plánu. Keď si ma všimne, podstúpi bližšie a obočie mu vyskočí nad zelené oči. „Vidím, že sa k tebe dostala Kara. Mal by som sa spýtať prečo?“

No, aspoň si to všimol.

Odpoveďou je to, že podídem k obrovskému zrkadlu na skrini, ktoré pripomína obrovský obraz na mojej takzvanej stene hanby. Sadnem si na mäkkú deku a ukážem na poslednú stranu časopisu.

„Dôkaz A,“ poviem. „Školský večierok mladších žiakov.“

Brandon si sadne ku mne, nakloní sa, aby preskúmal fotku a prikývne. „Nechápem.“

Vydýchnem a pozerám sa na obrázok odfotený pred tromi mesiacmi – dva týždne po tom, ako sme sa s Adamom rozišli. Adam bol môj prvý priateľ. Môj jediný priateľ. A až do nášho rozchodu som si myslela, že všetko je super. Chodili sme spolu celé mesiace a ja som si bláznivo myslela, že by to mohol byť ten pravý. Možnože nie navždy, ale na hodnú chvíľu. Ten pravý, ktorý po mne túži.

Ten, ktorý prelomí kliatbu.

„Keď som sem dávala túto fotku,“ odpoviem, „mala som zjavenie.“

Brandon sa poškriabe na krku a prižmúri oči. „Zjavenie?“

„Áno, zjavenie. Pozri. Nevšimol si si tieto tanečné obrázky?“ Odmlčím sa, aby si mohol skúmavo prezrieť dôkazový materiál a vzdychnem, keď pokrčí plecami. „Na všetkých som len s kamarátkami, Brandon. Každý záverečný večierok, zimný večierok a jarná zábava... Na všetkých fotkách z týchto podujatí som s hĺbou dievčat či bývalým priateľom, teraz kamarátom. A začalo to tebou.“

V prvom ročníku sme s Brandonom išli na večierok spo-

lu. Vždy som naňho mala zálusk, takže pripúšťam, že som si v ten večer robila nádeje. V mojej mysli sme boli dokonalým párom – naše mamy sa kamarátili od strednej školy, naše sestričky sa poznali už od útleho detstva a naše rodiny sa schádzali v kostole. V škole mal úspech a obidvaja sme sa venovali atletike. Zblížila nás choroba jeho otca a bola som presvedčená, že musíme byť spolu. Ale v ten večer, napriek všetkým pokusom a tomu, že sme sa smiali na rovnakých vtipoch, a vyhlásili našu vzájomnú lásku k Monty Pythonovi, sme sa rozhodli – teda, technicky sa rozhodol on – že bude lepšie, ak zostaneme len priateľmi. A od toho dňa sme boli najlepšími priateľmi. Až oveľa neskôr som sa dozvedela, že naše mamy ho nahovorili, aby ma tam vzal on, keby sa nikto iný nenašiel.

Takže, myslím, že technicky, keď teraz nad tým tak premýšľam, večierok s Brandonom pre mňa nebolo len rande s kamarátom. Bol mojím garde z donútenia rodičov.

A to je ešte horšie.

Brandon sa nakloní k stene a oprie si o ňu hlavu. Tmavohnedé kučery mu padajú do očí. „Dobre. A to má niečo spoločné s týmto?“ opýta sa a kývne smerom k môjmu novému ja v šatách, ktoré odobrila Kara, a s tvárou a novým mejkapom. „Čo?“

Hodím sa na kopu vankúšov a v sukni pripomínajúcej opasok sa pokúšam sedieť ako dáma. „Keď som opäť videla živý dôkaz toho, aký je môj stredoškolský život trápny, rýchlo som zavolała Kare. A asi si vieš predstaviť, že bola viac než nadšená tým, že mi môže pomôcť.“

Sadne si ku mne na posteľ a hodí mi pána Smrkáčika, môjho obľúbeného tučniaka. Brandon pokýva hlavou a prebodáva ma svojimi trávovo zelenými očami. „Aly, nie je trápny. Si

hviezdou medzi dievčatami vo volejbalovom tíme. Si bystrá a je s tebou zábava. A,“ doplní s nadvihnutým obočím, „si moja najlepšia kamarátka.“ Prevrátim očami a on sa usmeje. „Tak kde je problém? Veď nie si jednou z tých, čo nikdy nemali priateľa.“

Pevne zovriem svojho tučniaka a vdychujem vanilkovú vôňu, ktorou ho každý týždeň striekam. Samozrejme, že to Brandonovi nedochádza. Je chalan a navyše aj pán Populárny. Ale aj tak, ak by mal byť ku mne niekto v týchto veciach úprimný, tak je to práve on.

Zahryznem si do pery a uprene sa zadívam na bielo-modrý brmbolec na čiapke pána Smrkáčika. „Ale prečo teraz nemám nikoho?“

Vrhnem naňho zamyslený pohľad. Brandon sa oprie o lakety a zatne zuby.

„Teda, máš pravdu, už som mala frajera. A s Adamom to bolo super – až kým sa so mnou nerozišiel, aby mohol začať randiť s Chelsea.“ S Chelsea, ktorá je krásna, trendy, populárna a všetko to ostatné, čo ja nie som. Preglgnem objavujúcu sa hrču bolesti a sklamaní a obliznem si pery. „Takže je to mnou, však? Niečo so mnou nie je v poriadku. Som ako nejaký obrovský repelent proti chalanom.“

Matrac sa pohne a Brandon sa prisunie bližšie. Prstom mi nadvihne bradu, vlasy mi zasunie za ucho a uprene sa mi zahľadí do očí. Výraz jeho tváre nedokážem úplne prečítať, ale jeho prenikavý pohľad ma vyvádza z miery. Brandon ma pozná viac než ktokoľvek iný – a to počítam aj Gabi a Karu. Videl ma šťastnú, videl ma na dne, videl ma zranenú. Bol svedkom každého trápneho štádia mojej puberty. Ale pri spôsobe, akým sa na mňa pozerá teraz, mám pocit, akoby videl i časti, ktoré

skrývam. Moje neistoty, moje obavy... i to, že keď pri mne sedí takto blízko, idem sa vo vnútri zblázniť.

Vzdychne a povie: „Prezradím ti tajomstvo. Dovolím ti nahliadnuť do šialenej mysle muža. Ale musí to zostať v tejto miestnosti.“ Rozšíria sa mu oči, keď predstiera, že sa obzerá, či je niekto nablízku, a tajnostkársky sa ku mne nakloní. Nedo-
kážem si pomôcť, musím sa zasmiať, čím si vyslúžim jeho vý-
nimočný úsmev, ten, ktorý zapríčiňuje, že má vrásky okolo očí. Chytí ma za ruku a pokračuje: „Aly, ty si úplne v poriadku. Si dokonalá. Naozaj. Jediným dôvodom, prečo ťa nikto nevolá von, je to, že pred rokmi sme začali s takou hlúpou hrou.“

Zmätene pokrčím nosom: „Počkať, čože?“

Brandon vydýchne. „Hra, a áno, kým ti to vysvetlím, dovoľ, aby som zopakoval, že viem, že išlo o hlúposť.“ Pozerá sa na mňa, až kým neprikývnem. V žalúdku cítim nervózne kľbko nervov. Preglgne a odvráti zrak. „Pred rokmi sme s viacerými chalanmi sedeli vonku, nudili sme sa a potrebovali sme nejako zabiť čas, a tak niekto vytiahol ročenku. V tom čase naozaj nešlo o veľkú vec.“

Pritisnem sa bližšie. „Pokračuj.“

„My... no...“ Rukou si prehrabne vlasy a hlúpo sa na mňa pozrie. „Vlastne sme dievčatá rozdelili do dvoch skupín: príle-
žitostné a verné.“

Odmlčí sa, čaká na moju reakciu. Ja sa však naňho len zmä-
tene pozerám, a tak pokračuje: „Príležitostná je tá, ktorá je po ruke na každú príležitosť. Dievča, s ktorým sa môžeš dať doko-
py bez akéhokoľvek pripútania. Ide s nimi o čistú zábavu, bez záväzkov, bez citov.“

„Miluj ich a opustiť?“ opýtam sa so zamračeným čelom.

Pri výbere mojich slov ho mykne, ale prikývne. „Tak nejako.“

Niekedy sme s nimi pár týždňov, ale nejde o nič vážne, vieš? Ale týmto dievčatám to neprekáža, pretože nič iné nechcú. Aj ony sú vo vzťahu pre zábavu.“

Prikývnem, pretože začínam mať predstavu, ako to celé myslí... a kam tým mieri.

„Verná,“ pokračuje, „je presným opakom. Sú to dievčatá, ktoré si zaslúžia a chcú skutočný vzťah. Ide o tie, ktorých sa spýtaš, či chcú byť tvojou priateľkou a privedieš ich domov, aby sa zoznámili s rodičmi.“

„A do ktorej z týchto skupín patrím ja?“ opýtam sa, hoci to už viem.

„No...“ Odkľaše si a rukou si prehrabne vlasy. „Keď sme s touto hrou začali, všetci sme sa zhodli na tom, že si medzi vernými.“

Samozrejme, že som.

Viem, budete ma považovať za zradcu svojho rodu, ale aj keď je tento šovinistický systém zatriedovania nanič, neštev ma. To, čo ma hnevá, je, že som zaškatulkovaná v skupine verných.

Na určitej úrovni – niekde hlboko, hlboko, hlboko vo vnútri – chápem, že je to asi celkom dobré. Keby sa objavil super chlapec, ktorý by chcel, aby som bola jeho vážnou známosťou, bola by som za všetkými desiatimi. A je milé vedieť, že si chalani myslia, že si zaslúžim vážny vzťah, nech je to už čokoľvek, čo si pod tým predstavujú. Lenže teraz vnímam akurát tak to, že Brandon vraví, že som nudná. Neatraktívna. Že nestojím za námahu.

Príležitostné sú očividne sebaisté, vzrušujúce a sexi. Takým dievčaťom by som chcela byť aj ja.

Brandon sa prstom dotkne mojich stlačených pier. „Sklamal som ťa?“

„Nie, ty nie.“ Pri jeho zmätenom výraze mu to začnem vysvetľovať, hoci cítim, že do tváre sa mi nahrnul príval krvi. „Úprimne? Hnevám sa na seba! Viem, že si pravdepodobne myslíš, že byť v skupine medzi vernými je kompliment... A to teda je... ale ja som práve počula, že tie príležitostné sú dievčatami, s ktorými je zábava. Sú sexi. Sú to ony, koho chlapci chcú!“ Zhlboka sa nadýchnem a stíšim hlas. „Teda typ dievčat, akým chcem byť aj ja. Chcem, aby ma tak chlapci raz videli.“

„Aly, úplne ti uniká pointa. Toto skupinkovanie je hlúposť. Je to len vec, s ktorou sme raz večer prišli, lebo sme sa nudili. Ale nie je to skutočnosť.“ Brandon na chvíľku stíchne a potom sa postaví so slovami: „Aly, príťažlivosť nemá nič spoločné s tým, prečo sme ťa do danej skupiny zaradili.“

Prevrátim očami, na sekundu mu neverím a v duchu si premietam zoznam starších dievčat. Príležitostné si ľahko všimnete. Dievčatá ako Lauren Haysová a dokonca aj Kara. Dievčatá, ktoré nielen vynášli spoločenský poriadok vo Fairfieldskej akadémii, ale ho aj majú v hrsti. Ide o dievčatá, ktoré sa raz obzrú do stredoškolských čias a neuvidia stenu plnú „rande“ len s dievčatami a jediného frajera, ale dlhý zoznam flirtov a dobrodružstiev. Sebavedomé dievčatá. Roztlieskavačky, členky tanečného klubu, možno aj niekoľko tých, čo rady chodia na diskotéky.

Určite však nie súťaživé volejbalistky, ako som ja.

„Si v poriadku?“ Brandon ma chytí za plecía a trochu mnou zatrasie. „Aly, sľubujem ti, tá vec so skupinami je riadna hovadina, ale to, že si medzi vernými, nie je na škodu. Naozaj.“

Neprítomne prikývnem, pretože sa už sústreďujem na novú dimenziu Operácie príťažlivosť. Vďaka obedňajšiemu stretnutiu s Lauren viem, že vonkajšia zmena stačiť nebude. Ak sa

chcem dostať z neustále sa opakujúcej zóny kamošky a zakúsiť, ako žijú ostatní, budem potrebovať totálnu reorganizáciu života. Musím prinútiť chalanov, aby sa na mňa pozerali inak, ako na niekoho sebaistého, vzrušujúceho... príležitostného.

Ale budem potrebovať dôkaz.

Posledný kúsok skladačky sa objaví vo forme peknej tváre. Svätý grál môjho hľadania. Jediný chlapec z Fairfieldskej akadémie, ktorý je populárnejší než Brandon, a zatiaľ je i väčším hráčom. Ak sa mi podarí dosiahnuť, aby sa o mňa zaujímal on a zavolať ma na záverečný večierok, budem s istotou vedieť, že som úspešne prekročila hranicu do krajiny príležitostných – a prelomila kliatbu svojej „steny hanby“.

Na tvári sa mi objaví pomalý úsmev. Možno som ešte všetky plusy a mínusy nepremyslela, ale Operácia príťažlivosť určite začína naberať nové kontúry. Začalo to novým šatníkom a skončí to Justinom Carterom.

BRANDON
ALYIN DOM, 19.05

Keď s Aly kráčame po úzkom chodníku k môjmu autu, sledujem ju kútikom oka. Stále má ten tajnostkársky úsmev, ktorý prezrádza, že má niečo za lubom. Vždy ma znervózňuje. Poslednú hodinu je rozrušená a potichu, čo je počas bežného dňa dosť zlé, ale ak je témou volejbal, je to priam desivé.

To, že som jej povedal o tých skupinách, očividne nebol najlepší nápad, ale musel som to spraviť, keď sa na mňa pozerala tými modrými očami s náznakom slz. Musel som sa to pokúsiť napraviť. Keby som mohol, spravil by som to tak, aby sa už Aly nikdy viac nemračila.

Zastaví sa pri dverách spolujazdca a ja k nej pristúpim, aby som jej pomohol s nastupovaním. Vysoké auto a gumy Super Swamper na mojej F-150 sú možno nevyhnutnosťou pre jazdu v blate, ale pre ňu je takmer nemožné, aby doň nastúpila sama. Toto dievča je nízke. Dokonca aj so smiešne vysokými topán-

kami, v ktorých sa dnes predváža.

Chytím ju okolo útleho drieku, nadvihnem a zacítim závan povedomej cukrovej vône z jej pokožky. Usadí sa na koženom sedadle a ja sledujem, ako sa jej čierna sukňa vyhrnie na opálenom stehne.

Neviem, kam sa mám pozeráť. Alebo ako sa nepozerať. Keď som predtým vošiel do jej izby, doslova som sa zháčil ako v nejakej hlúpej televíznej šou. Som zvyknutý na Aly vo voľnom oblečení a s neupraveným chvostom. Jej mejkap je zvyčajne len špirála. To je Aly, pri ktorej viem, ako sa mám správať. Ale táto Aly v krátkej sukni a obťahnutom tričku, ktoré ukazuje jarček medzi prsiami? Táto Aly mi vážne pletie hlavu.

Odkášlem si a prestanem sa pozeráť na jej holé nohy. „Ak ti ide o pozornosť, tá sukňa je dobrým prvým krokom k tomu, aby si získala, čo chceš.“

Bielymi zubami si zahryzne do spodnej pery a letmo pozrie nadol. „Prehnala som to? Príliš sexi?“

Spôsob, akým to hovorí, a už len to, že tie slová vychádzajú z jej úst... je to naozaj čudné. Usmejem sa nad tým, že sa zas necíti vo svojej koži a poviem: „Nie, je to fajn.“

Žmurknem na ňu a zatvorím dvere, nie som schopný prestať sa smiať, keď obchádzam kapotu. Tie nové šaty ma zmietli, ale tá jej reakcia dievčaťa v mojom aute, ktoré sa neustále niečoho obáva, to je tá Aly, ktorú poznám.

Moje pobavenie vyprchá, keď otvorím dvere a Aly ma priklincuje svojím pohľadom. „Ľudia ma považujú za sexi, vieš. Jasný, že ich nepoznáme, ale nie je to až taký prehnaný koncept.“ Prekriži si ruky, ešte viac sklzne do sedačky a ja musím zakašľať do päste, aby som sa znovu nerozosmial. Je tak ohromne chutná. Zachmúrený výraz tváre jej nepristane asi tak ako

namosúrené mačiatko. S Aly chodievam von rád z viacerých príčin, ale jej bezstarostný postoj je určite na čele zoznamu. Je s ňou zábava a nič nerieši. Teda ak sa jej náhodou nedotknem.

Zvýšim otáčky motora, letmo na ňu pozriem a poviem: „Aly, samozrejme, že vieš byť sexi.“ Dôkaz A: tie nohy. „Tak som to nemyslel. Len ja sa na teba tak nepozerám.“

Teda aspoň som sa nepozeral, až kým si si neobliekla tú sukňu.

Vydá zvuk, ktorý pripomína niečo medzi zamrňčaním a pozvdychom a pokýva hlavou: „Presne preto to robím.“

Rukou pristanem na volante.

Keď si Aly všimne výraz mojej tváre, hodí sa hlavou o sedadlo. „Vyznelo to čudne. Nie je to preto, lebo ty sa na mňa tak nepozeraš. Ide o to, že nikto z chalanov v škole sa tak na mňa nepozera.“

Odbočím z cesty, dúfajúc, že bude pokračovať, a ona sa otočí ku mne, pričom si zasunie nohy pod seba. „Pozri, keď mi to všetko došlo, napadlo mi toto. Pravdepodobne budeš tvrdiť, že je to hlúpe, ale čo už. Už ma unavuje byť neviditeľnou, Brandon. To, že ma chlapci vidia len ako kamarátku. Toto je posledný ročník. Moja posledná šanca. Ak chcem, aby ma mužské pokolenie konečne považovalo za babu, s ktorou sa dá ísť na rande, musím urobiť niečo drastické.“

„Drastické?“ spýtam sa a mávnm rukou jej smerom. „Niečo na ten spôsob, že dovoľíš Kare, aby ťa premenila na vlastnú bábijku Barbie, len v životnej veľkosti?“

Aly ma hravo ťapne po pleci, ale prikývne. „Hej, ja to volám Operácia príťažlivosť.“

Zakašlem a obzriem sa.

Och, myslí to vážne. Dobre.

„A tým, že si mi povedal o tom šovinistickom systéme zara-

ďovania, si len spečatil moje rozhodnutie,“ pokračuje. „Chlapci sa na mňa pozerajú ako na vernú. Príliš veľa pracujem, som príliš vážna. Aspoň raz chcem zažiť, aké to je byť príležitostná.“

Aly si od vzrušenia zahryzne do pery a ja zastonám. Hej, úplne jej unikla pointa. Mala pochopiť, že jej nedostatok bývalých priateľov nie je zlá vec. Vzbudzuje to rešpekt. Niektorí chlapci vedia, že si zaslúži viac úsilia, než sú ochotní vynaložiť.

Ale moje priznanie v jej izbe všetko očividne len zhoršilo.

Čas skontrolovať škody. „Takže, má táto tvoja misia aj nejaký konečný cieľ?“ Mám totiž pocit, že je v tom viac než len zmena šatníka, a tak pevnejšie zovriem volant. Nemôžem si pomôcť, Aly musím ochraňovať. Prakticky sme spolu vyrastali. A pri názve Operácia príťažlivosť si akosi viem predstaviť chalanov, ktorých bude príťahovať. Ale Aly je múdra. Som si istý, že neplánuje nič príliš šialené, aby sa stala inou osobou.

„No,“ odpovie a pokrčí nosom. „Predtým šlo len o nový výzor a nového chlapca, kým sa začne večierok. Ale teraz premýšľam nad tým, že jediný spôsob, ako ukázať, že som sa naozaj zmenila, je, že tým chlapcom bude Justin.“

Dupnem na brzdu a odbočím, aby som sa vyhol zrážke s obrubníkom. Zamávam rozčúlenému vodičovi za mnou, pokývavam hlavou a chytím volant oboma rukami. „Aly, do čerta, máš na oveľa lepšieho, než je Justin.“

V jej hlase znie zmätenie. „Ale ja som si myslela, že Justin je tvoj kamarát.“

„Je.“ Nadýchnem sa a zmením smer jazdy. „A preto viem, že máš na oveľa lepšieho chalana.“

Z nejakého dôvodu vyzerá byť Aly prekvapená, lenže ja netuším prečo. Veď už videla dievčatá, s ktorými Justin zvyčajne randí. Neexistuje šanca, že by sa s ním zaplietla bez toho, aby

jej zlomil srdce. A potom budem musieť zlomiť niečo ja jemu.

Ani náhodou. Musím ju presmerovať na niekoho iného.

„Ale na tom aj tak nezáleží,“ odpovie a snaží sa stiahnuť si sukňu. Pri všetkom tom jej vrtení ešte viac odhalila jej opálené stehná. Ak sa bude obliekať takto, nezáíska len Justinovu pozornosť. „Uvedomila som si, že šaty nebudú stačiť. Kým každého neprinútim brať moju premenu vážne, zostanem neviditeľná a nezadaná po zvyšok svojho života. Musím prinútiť ľudí, aby sa na mňa pozerali inak...“

Aly sa zasekne v hlase a jej telo zmeravie. Zakloní hlavu, aby na mňa lepšie videla. Podľa típnutia v krku viem, že to nie je dobré zameranie. Zachytím jej pohľad, kým sa opäť pozriem na cestu. „Čo?“

Otvorí a potom zatvorí ústa. Niekoľkokrát. Potom pokýva hlavou a povie: „Nič. Je to hlúposť.“ Až po niekoľkých sekundách pokračuje. „Ide o to, čo som povedala – aby som ľudí prinútila pozeráť sa na mňa inak. Pripomenulo mi to všetky tie hlúpe hollywoodske filmy – vieš, také, kde všetky premeny naozaj fungujú... No v tých filmoch sa to normálne vyvinie tak, že jeden populárny chalan pozve dievča von, aby si celá škola uvedomila, aká je naozaj úžasná.“

Očami sa na ňu lepím, ale ona sa pozerá priamo pred seba. Nakloní sa dopredu a prispôsobuje si ventil klimatizácie, len aby sa nemusela pozeráť mojím smerom. „Len mi napadlo, že keby si hypoteticky predstieral, že si sa dal so mnou dokopy – len predstieral – a pomohol mi predáť celú tú záležitosť s príležitosťou, že potom by tomu chalani ľahšie uverili. A potom by sa na mňa možno aj oni pozerali inak.“ Hneď ako to dopovie, tvár si skryje v dlaniach. „Bože, to znie hlúpo. Počula som, ako hlúpo to znelo a... nevádi. Zabudni, že som vôbec niečo

povedala. Som trdlo a už je to aj vymazané z pamäti, dobre?“

Aly sa vrtí na sedadle vedľa mňa, hrá sa s prstami, vlasmi a výstrihom svojho topu. Neustále sa na ňu pozerám, dúfajúc, že aj ona sa na mňa pozrie, aby som jej mohol vidieť do tváre, lenže ona sa pozerá všade, len nie mojím smerom.

Už som videl tie hlúpe filmy, o ktorých hovorila, väčšinou s ňou, keď bola na rade s výberom. Sú hlúpe, pretože príbehy sú absolútne nereálne a aj celá myšlienka nestojí za veľa. Ale Aly poznám. Úprimne si myslí, že jej šialený nápad by mohol fungovať. A hoci to teraz vôbec neprizná, všetko myslela úplne vážne.

Aly má misiu a ja zo skúseností viem, že sa nezastaví, až kým nedosiahne to, čo chce. Jej dravé odhodlanie je to, čo na nej najviac obdivujem. Je presvedčená, že chce byť príležitostná a nič, čo poviem, jej názor nezmení. Do pekla, som to v prvom rade ja, kto jej vnukol túto myšlienku. No možno, ak do toho vstúpim aj ja, podarí sa mi udržať vlkov, ako je Justin, mimo.

„Čo presne by to predstieranie zahŕňalo?“ opýtam sa.

Hlava jej vyskočí a sánka padne nadol. „Hm, myslím, že by sa to veľmi nelíšilo od toho, čo robíme teraz. Len by sme to nazvali inak. A možno by sme pridali držanie sa za ruky na verejnosti?“

Zaparkujem pred reštauráciou Carmela's a vypnem motor. Pravdepodobne má pravdu. Aj keď s niekým chodím, s Aly sa stretávam viac než s inými dievčatami. Všetci si väčšinou myslia alebo aspoň predpokladajú, že medzi nami aj tak niečo je, takže ich nebude ťažké presvedčiť, že sme spolu naozaj. A keďže zajtra začína kempingový výlet, bude sa to šíriť rýchlejšie a jednoduchšie.

Do riti, kempingový výlet.

Rukou sa poškriabem na tvári, predstavujem si Lauren, kto-

rú budem mať až štyri dni za päťami.

„Je to hlúpe, však?“ ozve sa Aly a v lícach vidieť, ako sa červená. „Zabudni, že som niečo vravela.“ Odopne si pás a prudko otvorí dvere. Ruku jej položím na plece, aby som ju zastavil.

„Vlastne mi napadlo, že by bolo fajn si aspoň chvíľu nerobiť starosti pre dievčatá.“

V jej modrých očiach zasvieti nádej a ja vyskočím z auta. Ešte nie som pripravený úplne súhlasiť s jej šíleným nápadom, ale už k tomu nemám ďaleko. Obídem kapotu a pomôžem jej vystúpiť. Mám pocit, že počujem, ako jej mozog pracuje na plné obrátky. Dvere do reštaurácie sa otvoria a povedomý zvuk kapely začne prúdiť von. Jeden z odchádzajúcich chlapov zastane, aby si premeral Aly. Jeho hladné oči hlcú jej nohy. Ona ustúpi, v nových topánkach neudrží rovnováhu a padne mi do náručia.

V žiadnom prípade ju v tomto nemôžem nechať samotnú.

Prečo nerozumie tomu, čo robím? Je medzi vernými a to je dobré. Len jej musím pomôcť, aby si to uvedomila. Na tamtoho chlapa vrhnem škaredý pohľad, aby zaradil spiatocku a priťahnem ju späť k svojmu autu.

„Pozri, ak to myslíš vážne a naozaj si myslíš, že by ti to pomohlo dosiahnuť, čo chceš, urobím to. Zajtra môžeme ľuďom začať hovoriť, že spolu chodíme.“

V šoku otvorí ústa. Načiahnem sa k nej a nežne jej ich ztvorím.

Aly zažmurká a pokýva hlavou, aby sa jej vyjasnilo. „Na tvoje slovo?“

Na tvoje slovo je výraz, ktorý Aly začala používať už pred rokmi. Zvyčajne ho používa vždy, keď vie, že ma niečo obťažuje a nechcem o tom hovoriť. Ja som ho nikdy nepoužil, pretože Aly mi vždy hovorí presne to, čo si myslí. Dokonca aj vtedy,

kedy by som bol najradšej, aby to nerobila.

„Na moje slovo,“ sľubujem a zohnem sa, aby som jej videl do očí. „Ak je toto pre teba dôležité, môžeš so mnou počítať.“ Chytím ju za ruku a začnem si ju doberať: „Ale ak ti tento plán vyjde a bude sa okolo teba motať veľa chalanov, nezabudneš na mňa, však?“

Aly sa zasmieje, vyskočí a hodí sa mi okolo krku. Bozkáva ma na líca a hlavu mi napĺňa vôňa cukrových koláčikov.

„Prepánajána! Brandon, ty si úžasný!“ Poskakuje, trasie sa od vzrušenia, doslova žiari. „Nebude to na dlho, sľubujem. Keď nám to ľudia zožerú a prestanú sa na mňa pozeráť ako na vernú, povieme, že sme zas len priatelia a vrátime sa k pravidelnému normálnemu programu. Až na to, že zo mňa bude nová sebavedomá a milá Aly.“ Úsmev sa jej rozšíri, keď nadvihne obočie. „A ja budem mať Justina Cartera ako dôkaz.“

Môj hravý úsmev opadne.

Hej, to sa nestane.

*Pondelok 9. august
7 týždňov a 5 dní do záverečného večierka ♥*

BRANDON
KEMPING PRI JAZERE CYPRESS, 14.00

Otvorím dvere spolujazdca a začnem sa rozhliadať po jazere Cypress. Zo svahu, na ktorom je parkovisko, je celkom dobrý výhľad na jazero za kempom, ktoré sa mi vysmieva, pretože stojím na odparujúcej sa štrkovej ceste. Vdychujem vlhký vzduch a jedným očkom sa pozriem na veľké chaty nad jazerom.

Dúfam, že sú klimatizované, do čerta.

Drew sa so mnou stretne pri zadnej strane môjho auta a stiahne kufor. Hodí mi vodu z mrazničky a jednu fľašu vyberie aj pre seba.

„Lúčenie sa so Sarah bolo drsné.“ Poriadne sa napije a prikývne, keď vedľa nás zaparkuje Adam. „Ale jej byt je pekný. A trvalo mi to len dve hodiny, kým som sa k tebe dostal.“ Sarkasticky sa zasmee a otočí sa, aby mohol sledovať ľudí.

Práve pre toto nemám vzťah. Potom si však spomeniem na to, s čím som včera večer súhlasil.

Rýchlo preskúmam parkovisko, no Kara a jej auto nikde.

Novinku o svojom pseudovzťahu odložím na neskôr a poviem: „Je to len rok, stavec. Ani sa nenazdáš a budete spolu.“

„Viem, len ma to šťve. Niežeby som nevedel, že niečo takéto príde alebo čo.“ Drew si prejde rukou po tvári a zastoná. „Pomôž mi vyhodiť to z hlavy,“ povie. „Zmeškal som za posledných štyridsaťosem hodín niečo dôležité?“

A teraz sa môžem prejaviť. *Do čerta.*

Letmo pozriem na Adama opretého vo svojom zaparkovanom aute. „Vlastne hej. Dalo by sa to tak povedať.“ Drew stuhne, kým sa chystám na sódu. „Aly a ja...“ Zlomím uzáver na plechovke a pokračujem. „My tak trochu randíme.“

„Počkaj.“ Oči mu skoro vypadnú z jamôk a pokýva hlavou, akoby s ňou niečo nemal v poriadku. „Povedal si Aly?“

Prikývnem a počuteľné zalapanie po dychu z jeho smeru je presne tou reakciou, ktorú som čakal. Obleje ma pocit viny, ako keby ma niekto práve kopol do brucha. Úprimnosť je pre mňa dôležitá. Dievčatá vždy vedia, aké mám úmysly, a priatelia majú jasno v tom, na čom pri mne sú. Nemám čas na lži či klamárov. Lenže na lojálnosti záleží viac. Ak sa niekto dozvie, že toto chodenie s Aly nie je skutočné, strápní sa.

A to nechcem. Nechcem, aby sa Aly cítila zranená.

„Včera večer sme šli von,“ vysvetľujem. Rukami začnem poklepkávať po nohách, aby som ich nejako zamestnal. „Rozprávali sme sa... a rozhodli sme sa, že spolu skúsime randiť.“ Uvedomím si, že poklepkávanie znamená, že som nervózny, a tak s tým prestanem. „Aby sme zistili, kam to povedie a trochu sa zabavili, veď viete. Žiadny záväzok či niečo podobné.“

Moje schopnosti klamať sú nanič. Je fajn, že to nerobievam. Nie je možné, aby mi Drew, jeden z mojich najlepších priateľov, ktorý ma pozná viac než ktokoľvek iný, až na Aly, toto

všetko zožral. Pozriem naňho a trhne ma pri jeho výraze absolútneho ohromenia.

„To myslíš vážne?“ opýta sa.

„Hej,“ odpoviem a sám sa pozastavím nad svojou odpoveďou. Zdá sa, že prešla celá večnosť. Pravdepodobne je to už viac než tridsať sekúnd. Prach zo štrkovej cesty vďaka prichádzajúcim autám lieta vo vzduchu a ja počítam búchania zatvárajúcich sa dvier. Sledujem, ako Alyin bývalý priateľ sedí vo svojom aute a premýšľam, či počúva. Ukradomky sa pozriem na Drewa a čakám na odpoveď.

Nakoniec povie: „No, už bolo na čase.“

Stuhnem, potom myknem hlavou, lebo si nie som istý, či som dobre počul. „Ha?“

Drew sa postaví a zrazu je celý vysmiaty. „Starec, Aly je pre teba ako stvorená. Hovor tomu, ako chceš, ale vy dvaja to už dobré tri roky popierate. So Sarah sme sa stavili, ako dlho bude trvať, kým sa zobudíte, a zdá sa, že som práve vyhral.“ Pobúcha ma po pleci. „Stále sa cítim mizerne, ale mám z teba radosť, starec. Je najvyšší čas, aby sa ti otvorili oči.“

„Páni, musím vám niečo oznámiť.“

V tej sekunde, keď Carlos a Justin vstúpia do izby, Drew zoskočí z postele. Pri takomto tempe to bude do večer a vedieť už celý kemping. Už to stihol oznámiť ľuďom na parkovisku, vrátane Adama, čo bolo, úprimne povedané, divné, a Lauren, čo však naozaj stálo za to. A teraz, bez toho, aby dal chalanom šancu spýtať sa, o akú novinku ide, im oznamuje: „Brandon a Aly spolu chodia.“

„Stretávame sa,“ vysvetľujem zo svojej plesňou zamorenej postele. Podľa ich reakcií si pripadám, akoby som hrach o steňu hádzal.

Carlos sa v rohu chaty zastaví. „Čo to hovoríš?“ opýta sa, keď položí gitaru na zem.

Justin si hodí tašku na prázdnu posteľ a sadne si vedľa mňa. „Žartuješ, však?“

Pozriem sa mu do očí, potom pozriem na Carlosa a cítim, ako mi začína vriec krv v žilách. Skutočne s ňou nie som, ale moji dvaja najlepši priatelia sa správajú, ako keby to nebolo možné, a to ma rozčuľuje. „A čo, do čerta, je na Aly zlé?“

„Nič, starec,“ povie Justin a rozhodí rukami. „Aly je neuveriteľná a aj sexi.“ Zaškerí sa ako nafúkaný sviniar a zrazu sa musím ohromne ovládať, aby som mu jednu nevylepil. „Ale čo sa stalo s jej zaradením medzi verné? Vravíš, že nechceš vzťah a potom si rovno začneš s ich náčelníčkou?“ Justin sa pozrie na Carlosa, ktorý súhlasne prikývne. „Čo také ponúka?“

Drew, stojaci za nimi, nepatrne pokýva hlavou.

Sme priateľmi už dosť dlho na to, aby ma poznal. Aby cítil hnev, čo vo mne vriec. Pomaly sa nadýchnam, ovládam sa a potom vydýchnam.

Chápem, čo mi hovoria priatelia. Po smrti svojho otca a potom, ako som videl, čo to urobilo s mamou, som si sľúbil, že sa nikdy nezamilujem a nestratím hlavu pre nejaké dievča. A okrem jedného vzťahu, ktorý Justinovi zlyhal ešte v prvom ročníku, sa drží rovnakej zásady. Spolu by sme už napísali knihu, ako randiť rýchlo a zbesilo a aj Carlos má ďaleko od monogamie. Niežeby mali niečo proti Aly, ale šťve ich to, čo znamená to, že je so mnou. Chápem. Ich reakcia dáva zmysel. A je to pravda, pretože s Aly v skutočnosti nie sme spolu.

Ale ani tak sa mi to nepáči.

„Máte pravdu,“ odpoviem, „naozaj sme sa rozhodli, že Aly je jedna z verných, ale toto leto sa zmenila.“ Povedať im to

s pokojnou tvárou vyžaduje takmer zázrak. „Vraví, že si chce len užiť svoj posledný ročník a všetko bude v pohode. Vonku sa zabávame, a tak sme sa rozhodli, že skúsime, čo to dá.“

Drew žiari ako hrdý otec na šampionáte. Ešte stále nezožral tú časť s tým, že Aly by mala byť príležitostná. Carlos rytmicky prikyvuje, tvár mu kríži ohromený úsmev a Justin sa škriabe za uchom, výraz jeho tváre je zmesou zmätenia a hnevu. Ale je jasné, že všetci tomu už čiastočne veria. Opriem sa o stenu a vydýchnem.

Carlos sa nakloní a štipne ma do ramena. „Nikdy by som neveril tomu, že Aly patrí do skupiny príležitostných, ale čo ja už len viem?“

„Hej, ak vieš, do čoho ideš, tak je to super.“ Justin sa na mňa usmeje svojimi úzkymi perami. „Aly je skvelá.“

„Viem.“ To je prvá pravdivá vec, ktorú som za celý deň povedal.

Justin vstane a zamieri k dverám. „Idem sa tu porozhliadať. Uvidíme sa neskôr, dobre?“ Otvorí dvere a neobzrie sa späť. Drew nadvihne obočie. Keby som ho nepoznal, myslel by som si, že Justin žiarli.

Fajn, nechám ho tak. Ale k Aly sa ani len nepriblíži, aj keď bude po tomto experimente.

Skontrolujem si hodinky, premýšľam, či je už tu. Moji priatelia sú znamením zaujímavého týždňa.

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.